

Agamemnon

Episode

- [1] [Φύλαξ]: θεοὺς* μὲν* αἰτῶ* τῶνδ'* ἀπαλλαγὴν* πόνων
Götter zwar bitteGötter der dieserGötter Befreiung Mühen
Der Die Das Der Die Das Der Die Das
- [2] φρουρᾶς* ἔτείας* μῆκος*, ἥν* κοιμώμενος*
der WacheGötter jährigenGötter Länge, welche schlafendGötter
Der Die Das Der Die Das Der Die Das
- [3] στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
- [4] ἄστρων* κάτοιδα* νυκτέρων* ὁμήγυριν*,
der SterneGötter weiß gut der nächtlichen Versammlung,
Der Die Das
- [5] καὶ* τοὺς* φέροντας* χεῖμα* καὶ* θέρος* βροτοῖς*
und dieGötter BringendenGötter Winter und Sommer den Sterblichen
Der Die Das Der Die Das
- [6] λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
glänzende Herrscher, hervor tretend dem ÄtherGötter
Der Die Das
- [7] ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
- [8] καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,
- [9] αύγην πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
- [10] ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὡδε γὰρ κρατεῖ
- [11] γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
- [12] εὗτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
- [13] εύνην ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
- [14] ἐμήν φόβος γὰρ ἀνθ' ὑπονού παραστατεῖ,
- [15] τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπνῳ·
- [16] ὅταν δ' ἀείδειν ἡ μινύρεσθαι δοκῶ,
- [17] ὕπονο τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
- [18] κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
- [19] οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
- [20] νῦν δ' εὔτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
- [21] εὐάγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
- [22] ὡς χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
- [23] φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
- [24] πολλῶν ἐν Ἀργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
- [25] ίοὺ ιού.
- [26] Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
- [27] εύνης ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
- [28] ὄλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
- [29] ἐπορθιάζειν, εἴπερ ἱλίου πόλις
- [30] ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
- [31] αύτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
- [32] τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
- [33] τρὶς ἔξ βαλούσης τῆσδε μοι φρυκτωρίας.
- [34] γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
- [35] ἀνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
- [36] τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας

[37] βέβηκεν· οἶκος δ' αύτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
[38] σαφέστατ' ἀν λέξειεν· ώς ἐκῶν ἐγὼ
[39] μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Anapäste

[40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[41] μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
[44] τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν
[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἥραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
[49] τρόπον αἴγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
[53] δεμνιοτήρη
[54] πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὕπατος δ' ἀίων ἦ τις Ἀπόλλων
[56] ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
[57] γόνον ὁξυβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ὑστερόποινον
[59] πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
[60] οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
[61] ἐπ' Ἄλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνδρος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσι
[67] Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
[69] οὕθ' ὑποκαίων οὕθ' ὑπολείβων
[70] οὕτε δακρύων ἀπύρων ἰερῶν
[71] ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾶ
[73] τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ἴσχὺν
[75] ἴσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
[76] ὃ τε γάρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
[77] ἐντὸς ἀνάσσων
[78] ἴσόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
[79] τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὄδοὺς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
[82] ὅναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρεω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,

[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
[92] ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
[93] λαμπὰς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακᾶς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνω μυχόθεν βασιλείω.
[97] τούτων λέξασ' δ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἥ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'

[102] ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριός είμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
[105] ἔκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθὼ μολπᾶν
[107] ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
[108] ὅπως Ἀχαιῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἐλλάδος ἥβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὅρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,
[113] οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεὺσι νεῆῶν
[115] δὲ κελαινός, δ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες ἔπικταρ
[117] μελάθρων χερός ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἵδων δύο λήμασι δισσοὺς
[123] Ἀτρεῖδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὔτω δ' εἶπε τεράζων·
[126] χρόνω μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἶον μῆ τις ἄγα θεόθεν κνεφά||ση

- [132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
 [133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπί||φθονος
 [135] Ἀρτεμις ἀγνὰ
 [136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
 [137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν
 [138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
 [139] αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὗ νικάτω.

Epode

- [140] [Χορός]: τόσον περ εὕφρων, καλά,
 [141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
 [142] πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
 [143] θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά,
 [144] τούτων αἴνει ξύμβολα κρᾶναι,
 [145] δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
 [146] ίήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
 [147] μή τινας ἀντιπνόους Δαναΐοῖς
 [148] χρονίας ἔχενηδας ἀ||πλοίας
 [149] τεύξη,
 [151] σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
 [152] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
 [153] οὐ δεισήνορα. μύμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
 [155] οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
 [156] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
 [157] μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
 [158] τοῖς δ' ὁμόφωνον
 [159] αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὗ νικάτω.

Strophe 2

- [160] [Χορός]: Ζεύς, ὅστις ποτ' ἔστιν, εἰ τόδ' αὐ||τῷ
 [161] φίλον κεκλημένῳ,
 [162] τοῦτό νιν προσεννέπω.
 [163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
 [164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
 [165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
 [166] χρὴ βαλεῖν ἔτητύμως.

Antistrophe 2

- [167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
 [168] παμμάχῳ θράσει βρύων,
 [169] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὕν·
 [171] δος δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια||κτῆρος
 [172] οἰχεται τυχῶν.
 [173] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
 [175] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

Strophe 3

- [176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ||σαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἐν θ' ὑπνῷ πρὸ καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ||κοντας
[181] ἥλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

- [184] [Χορός]: καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέ||σβυς
[185] νεῶν Ἀχαιικῶν,
[186] μάντιν οὔτινα ψέγων,
[187] ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
[188] εὗτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ||νοντ
[189] Ἀχαιικὸς λεώς,
achaiisch es
[190] Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχ||θοις
[191] ἐν Αύλίδος τόποις.

Strophe 4

- [192] [Χορός]: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
[193] κακόσχοιοι νήστιδες δύσορμοι,
[194] βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ
[195] πεισμάτων ἀφειδεῖς,
[196] παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
[197] τρίβω κατέξαινον ἄν||θος
[198] Ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
[199] χείματος ἄλλο μῆχαρ
[200] βριθύτερον πρόμοισιν
[201] μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
[202] Ἀρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ||τροις
[203] ἐπικρούσαντας Ἀτρεί||δας
[204] δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

Antistrophe 4

- [205] [Χορός]: ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·
[206] βαρεῖα μὲν κήρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
[207] βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαῖ||ξω,
[208] δόμων ἄγαλμα,
[209] μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
[210] ῥείθροις πατρώους χέρας
[211] πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,
[212] πῶς λιπόναυς γένωμαι
[213] ξυμμαχίας ἀμαρτῶν;
[214] παυσανέμου γὰρ θυσίας
[215] παρθενίου θ' αἷματος ὀρ||γᾶ
[216] περιόργως ἐπιθυ||μεῖν
[217] θέμις. εὖ γὰρ εἴη.

Strophe 5

- [218] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
[219] φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
[220] ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
[221] τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
[222] βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
[223] τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν
[225] θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,
[226] γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν
[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

- [228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εύχὰν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ προνωπῆ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακῇ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

Strophe 6

- [238] [Χορός]: βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρων
[241] ἀπ' ὅμματος βέλει
[242] φιλοίκτῳ, πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὔτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνᾶ δ' ἀταύρωτος αὐδᾶ πατρὸς
[246] φίλου τριτόσπονδον εῦποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἐτίμα—

Antistrophe 6

- [248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὕτ' εἶδον οὕτ' ἐννέπω·
[249] τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἂν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ἵσον δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γὰρ ἔξει σύνορθρον αὐγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὖν τάπι τούτοισιν εῦ πρᾶξις, ὡς
[256] θέλει τόδ' ἄγχιστον Άπίας
[257] γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Episode

- [258] [Χορός]: ἡκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
- [259] δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
- [260] γυναικ' ἔρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
- [261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
- [262] εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
- [263] κλύοιμ' ἀν εὔφρων· ούδε σιγώσῃ φθόνος.
- [264] [Κλυταιμήστρα]: εὐάγγελος μέν, ὕσπερ ἡ παροιμία,
- [265] ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
- [266] πεύση δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
- [267] Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
- [268] [Χορός]: πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
- [269] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὕσαν· ἡ τορῶς λέγω;
- [270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
- [271] [Κλυταιμήστρα]: εῦ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σοῦ κατηγορεῖ.
- [272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδε σοι τέκμαρ;
- [273] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχὶ; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
- [274] [Χορός]: πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;
- [275] [Κλυταιμήστρα]: οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
- [276] [Χορός]: ἀλλ' ἡ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
- [277] [Κλυταιμήστρα]: παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
- [278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
- [279] [Κλυταιμήστρα]: τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
- [280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἔξικοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;
- [281] [Κλυταιμήστρα]: Ἡφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
- [282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
- [283] ἐπεμπεν· Ἰδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας
- [284] Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
- [285] Ἀθῶν αἴπος Ζηνὸς ἔξεδέξατο,
- [286] ὑπερτελής τε, πόντον ὕστε νωτίσαι,
- [287] ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἥδονὴν
- [288] πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἡλιος,
- [289] σέλας παραγγείλασσα Μακίστου σκοπαῖς.
- [290] ὁ δ' οὕτι μέλλων ούδ' ἀφρασμόνως ὑπνῳ
- [291] νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
- [292] ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εύρίπου ρόας
- [293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
- [294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
- [295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
- [296] σθένουσα λαμπάς δ' ούδεπω μαυρουμένη,
- [297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἄσωποῦ, δίκην
- [298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
- [299] ἥγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
- [300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡναίνετο
- [301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
- [302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
- [303] ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον
- [304] ὕτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
- [305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνω μένει
- [306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
- [307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω

[308] φλέγουσαν· ἔστ’ ἔσκηψεν εὗτ’ ἀφίκετο
[309] Ἀραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
[310] κάπειτ’ Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
[311] φάος τόδ’ οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
[312] τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
[313] ἄλλος παρ’ ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
[314] νικᾷ δ’ ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
[315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
[316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

[317] [Χορός]: Θεοῖς μὲν αὐθις, ὡς γύναι, προσεύξομαι.

[318] λόγους δ’ ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
[319] διηνεκῶς θέλοιμ’ ἀν ώς λέγοις πάλιν.

[320] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆδ’ ἔχουσ’ ἐν ἡμέρᾳ.

[321] οἵμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
[322] ὅξος τ’ ἄλειφά τ’ ἐγχέας ταύτῳ κύτει
[323] διχοστατοῦντ’ ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
[324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
[325] φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
[326] οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
[327] ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
[328] παιᾶντος γερόντων οὐκέτ’ ἐξ ἐλευθέρου
[329] δέρης ἀποιμάζουσι φιλτάτων μόρον·
[330] τοὺς δ’ αὔτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
[331] νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὃν ἔχει πόλις
[332] τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
[333] ἀλλ’ ώς ἔκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
[334] ἐν δ’ αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
[335] ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
[336] δρόσων τ’ ἀπαλλαγέντες, ώς δ’ εὔδαιμονες
[337] ἀφύλακτον εύδήσουσι πάσαν εύφρόνην.
[338] εἰ δ’ εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους Θεοὺς
[339] τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ’ ίδρυματα,
[340] οὐ τὰν ἐλόντες αὐθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
[341] ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
[342] πορθεῖν ἢ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
[343] δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
[344] κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
[345] Θεοῖς δ’ ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
[346] ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
[347] γένοιτ’ ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
[348] τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
[349] τὸ δ’ εὖ κρατοίη μὴ διχορρόπως ίδειν.
[350] πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ’ ὄνησιν εἰλόμην.

[351] [Χορός]: γύναι, κατ’ ἄνδρα σώφρον’ εύφρόνως λέγεις.

[352] ἐγὼ δ’ ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
[353] θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
[354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Anapäste

[355] [Χορός]: ὡς Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
[356] μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
[357] ἥτι' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
[358] στεγανὸν δίκτυον, ὃς μήτε μέγαν
[359] μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
[360] μέγα δουλείας
[361] γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
[362] Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
[363] τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
[364] τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
[365] μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
[366] βέλος ἡλίθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368] πάρεστιν τοῦτό γ' ἔξιχνεῦσαι.
[369] ὃς ἔπραξεν ὃς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370] θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
[371] δσοις ἀθίκτων χάρις
[372] πατοῖθ'. ὁ δ' οὐκ εὔσεβής.
[373] πέφανται δ' ἐκτίνουσ'
[375] ἀτολμήτων ἀρὴ
[376] πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377] φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
[378] ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή||μαντον,
[379] ὥστ' ἀπαρκεῖν
[380] εὗ πραπίδων λαχόντα.
[381] οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
[382] πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ¹
[383] λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384] βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθώ,
[386] προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387] ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἔκρυφθη,
[388] πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος.
[390] κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[391] τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
[392] μελαμπαγῆς πέλει
[393] δικαιωθεῖς, ἐπεὶ
[394] διώκει παῖς ποτανὸν ὅρνιν,
[395] πόλει πρόστριψμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[396] λιτᾶν δ' ἄκούει μὲν οὕτις θεῶν·
[397] τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[398] φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[399] οἶος καὶ Πάρις ἔλθων

- [400] ές δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
 [401] ἥσχυνε ξενίαν τράπε॥ζαν
 [402] κλοπαῖσι γυναικός.

Strophe 2

- [403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
 [404] τε καὶ κλόνους λογχίμους
 [405] ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
 [406] ἄγουσά τ' ἀντίφερον Ἰλίῳ φθορὰν
 [407] βέβακεν ρίμφα διὰ
 [408] πυλῶν ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
 [409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
 [410] ἵω ἵω δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
 [411] ἵω λέχοις καὶ στίβοι φιλάνορες.
 [412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
 [413] ἄλγιστ' ἀφημένων ἵδεῖν.
 [414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
 [415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
 [416] εὔμόρφων δὲ κολοσσῶν
 [417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
 [418] ὁμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
 [419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

- [420] [Χορός]: ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
 [421] πάρεισι δόξαι φέρου॥σαι
 [422] χάριν ματαίαν.
 [423] μάταν γάρ, εὗτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
 [424] παραλλάξασα διὰ
 [425] χερῶν βέβακεν ὅψις οὐ μεθύστερον
 [426] πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
 [427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
 [428] τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
 [429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἴας συνορμένοις
 [430] πένθει ἀτλησικάρδιος
 [431] δόμων ἐκάστου πρέπει.
 [432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
 [433] οὖς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
 [434] οἴδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
 [435] τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά॥στου
 [436] δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

- [437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμάτων
 [438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
 [440] πυρωθὲν ἔξ Ἰλίου
 [441] φίλοισι πέμπει βαρὺ
 [442] ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν॥τήνορος
 [443] σποδοῦ γεμί॥ζων
 [444] λέβητας εὐθέτους.

[445] στένουσι δ' εῦ λέγοντες ἄν||δρα
[446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἔδρις,
[447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
[448] ἀλλοτρίας διὰτὶ γυναικόκος·
[449] τάδε σῆγά τις βαύ||ζει,
[450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ||πει
[451] προδίκοις Ἀτρείδαις.
[452] οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
[453] Θήκας Ἰλιάδος γάς
[454] εὔμορφοι κατέχουσιν· ἔχ||θρὰ
[455] δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Antistrophe 3

[456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
[457] δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
[458] μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου
[460] μέριμνα νυκτηρεφές.
[461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
[462] ἄσκοποι θεοί. κελαι||ναὶ
[463] δ' Ἔρινύες χρόνω
[464] τυχηρὸν ὅντ' ἄνευ δίκας
[465] παλιντυχεῖ τριβῇ βίου
[466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀ||στοῖς
[467] τελέθοντος οὕτις ἀλ||κά·
[468] τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
[469] εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὅσ||σοις
[470] Διόθεν κάρανα.
[471] κρίνω δ' ἄφθονον ὅλβον·
[472] μήτ' εἴην πτολιπόρθης
[473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἀλ||λων
[474] βίον κατίδοιμι.

Epode

[475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
[476] πόλιν διήκει θοὰ
[477] βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
[478] τίς οἶδεν, ἢ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
[479] τίς ὥδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
[480] φλογὸς παραγγέλμασιν
[481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
[482] ἀλλαγῇ λόγου καμεῖν; —
[483] ἐν γυναικὸς αἰχμῇ πρέπει
[484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
[485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
[486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
[487] γυναικογήρυτον ὅλλυται κλέος. —

Episode

[488] [Χορός]: τάχ' είσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
[490] φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
[491] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
[492] τερπιὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
[493] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῳ κατάσκιον
[494] κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[495] πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
[496] ὡς οὕτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
[497] ὕλης ὄρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
[498] ἀλλ' ἡ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
[499] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
[500] εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. —
[501] δοτις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[502] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
[503] [Κῆρυξ]: ίώ πατρῶον οὖδας Ἀργείας χθονός,
[504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
[505] πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
[506] οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ¹
[507] θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
[508] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
[509] ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
[510] τόξοις ίάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
[511] ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἥσθ' ἀνάρσιος·
[512] νῦν δ' αὗτε σωτὴρ ἵσθι καὶ παιώνιος,
[513] ἄναξ Ἀπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
[514] πάντας προσαυδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμάορον
[515] Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
[516] ἡρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
[517] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
[518] ίώ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
[519] σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
[520] εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὅμμασι
[521] δέξασθε κόσμω βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
[522] ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
[523] καὶ τοῖσδ' ἄπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
[524] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
[525] Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
[526] Διὸς μακέλλη, τῇ κατείργασται πέδον.
[527] βωμὸι δ' ἄιστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
[528] καὶ σπέρμα πάσης ἔξαπόλυται χθονός.
[529] τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλῶν ζευκτήριον
[530] ἄναξ Ατρείδης πρέσβυς εύδαιμων ἀνὴρ
[531] ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
[532] τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις
[533] ἔξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
[534] ὀφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
[535] τοῦ ῥυσίου θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον
[536] αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
[537] διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
[538] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

- [539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' ούκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρως πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὅμμασιν χαρᾶς ὑπο.
[542] [Χορός]: τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ἴμερω πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ὡς πόλλα' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ὡς νῦν, τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
[552] τὰ μὲν τις ἀν λέξειν εὔπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὗτε κάπιμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
[554] ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
[555] μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
[556] σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
[557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἥματος μέρος;
[558] τὰ δ' αὗτε χέρσω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
[559] εὐναὶ γὰρ ἥσαν δηῶν πρὸς τείχεσιν·
[560] ἔξ οὐρανοῦ δὲ κάποδε γῆς λειμῶνιαι
[561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
[562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἐνθηρον τρίχα.
[563] χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
[564] οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
[565] ἢ θάλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
[566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εῦδοι πεσών
[567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
[568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
[569] τὸ μήποτ' αὐθίς μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
[570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
[571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
[572] καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιῶ.
[573] ήμιν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
[574] νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
[575] ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
[576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
[577] Τροίαν ἐλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
[578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἐλλάδα
[579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνοις.
[580] τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
[581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
[582] Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
[583] [Χορός]: νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
[584] ἀεὶ γὰρ ἡβῃ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
[585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρα μέλειν
[586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
[587] [Κλυταιμήστρα]: ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὑπο,
[588] δτ' ἡλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
[589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
[590] καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἴπε, φρυκτωρῶν δία

[591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
[592] ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.
[593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὗσ' ἔφαινόμην.
[594] ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
[595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
[596] ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
[597] θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδῃ φλόγα.
[598] καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
[599] ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
[600] δπῶς δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
[601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
[602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
[603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
[604] πύλας ἀνοίξαι; — ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
[605] ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
[606] γυναικὰ πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολὼν
[607] οἶαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
[608] ἐσθλὴν ἔκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
[609] καὶ τἄλλα ὅμοίαν πάντα, σημαντήριον
[610] οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
[611] οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψιγον φάτιν
[612] ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
[613] [Κῆρυξ]: τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
[614] οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
[615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὕτως εἴπε μανθάνοντί σοι
[616] τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
[617] σὺ δ' εἰπέ, Κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
[618] εὶ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
[619] ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
[620] [Κῆρυξ]: οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
[621] ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
[622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἀν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις;
[623] σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
[624] [Κῆρυξ]: ἀνὴρ ἄφαντος ἔξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
[625] αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
[626] [Χορός]: πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἔξ Ἰλίου,
[627] ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
[628] [Κῆρυξ]: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
[629] μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
[630] [Χορός]: πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
[631] φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
[632] [Κῆρυξ]: οὐκ οἰδεν οὐδὲὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
[633] πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
[634] [Χορός]: πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
[635] ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότω;
[636] [Κῆρυξ]: εὕφημον ἡμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
[637] γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
[638] ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
[639] στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
[640] πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
[641] πολλοὺς δὲ πολλῶν ἔξαγισθέντας δόμων
[642] ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,

[643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
[644] τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
[645] πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύαν.
[646] σωτηρίων δὲ πραγμάτων εύάγγελον
[647] ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὔεστοῖ πόλιν,
[648] πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
[649] χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήντον θεῶν;
[650] ξυνώμοσαν γάρ, ὅντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
[651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
[652] φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
[653] ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὡρώρει κακά.
[654] ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκιαι πνοαὶ
[655] ἡρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
[656] χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὁμβροκτύπῳ
[657] ὕχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
[658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
[659] ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
[660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
[661] ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
[662] ἡτοι τις ἔξεκλεψεν ἢ 'ξητήσατο
[663] θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
[664] τύχη δὲ σωτῆρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
[665] ὡς μῆτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
[666] μῆτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
[667] ἐπειτα δ' Ἀιδην πόντιον πεφευγότες,
[668] λευκὸν κατ' ἡμαρ, οὐ πεποιθότες τύχη,
[669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
[670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
[671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστιν ἐμπνέων,
[672] λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μῆ;
[673] ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
[674] γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
[675] πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
[676] εἴ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἴστορεῖ
[677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
[678] οὕπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
[679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
[680] τοσαῦτ' ἀκούσας ἵσθι τάληθῇ κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὕδ
[682] ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως—
[683] μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοί||αισι
[684] τοῦ πεπρωμένου
[685] γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
[686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει||κῆ
[687] θ' Ἐλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
[688] ἐλένας, ἔλανδρος, ἐλέ||πτολις,
[690] ἐκ τῶν ἀβροτίμων

- [691] προκαλυμμάτων ἔπλευσε
 [692] ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
 [693] πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
 [695] κατ' ἔχνος πλατᾶν ἄφαντον
 [696] κελσάντων Σιμόεντος ἀ||κτὰς
 [697] ἐπ' ἀεξιφύλλους
 [698] δι' ἔριν αἰματόεσσαν.

Antistrophe 1

- [699] [Χορός]: Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὁρθ||ώνυμον
 [700] τελεσσίφρων
 [701] μῆνις ἥλασεν, τραπέζας ἀτί||μωσιν
 [702] ὑστέρω χρόνῳ
 [703] καὶ ξυνεστίου Διὸς
 [704] πρασσομένα τὸ νυμφότι||μον
 [706] μέλος ἐκφάτως τίοντας,
 [707] ὑμέναιον, δὶς τότ’ ἐπέρ||ρεπεν
 [708] γαμβροῖσιν ἀείδειν·
 [709] μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
 [710] Πριάμου πόλις γεραιὰ
 [711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου||σα
 [712] Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
 [713] παμπορθῆ πολύθρηνον
 [714] αἰῶνα διὰ πολιτᾶν
 [715] μέλεον αἴμ' ἀνατλᾶσα.

Strophe 2

- [716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἵ||νιν
 [717] δόμοις ἀγάλακτον οῦ||τως
 [718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
 [720] ἐν βιότου προτελείοις
 [721] ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
 [722] καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
 [723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
 [724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
 [725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαύ||νων
 [726] τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

- [727] [Χορός]: χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἥ||θος
 [728] τὸ πρὸς τοκέων χάριν
 [729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
 [730] μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
 [731] δαΐτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
 [732] αἴματι δ' οἴκος ἐφύρθη,
 [733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
 [734] μέγα σύνος πολυκτόνον.
 [735] ἐκ θεοῦ δ' Ἱερεύς τις ἄ||τας
 [736] δόμοις προσεθρέψθη.

Strophe 3

- [737] [Χορός]: πάραυτα δ' ἔλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
[738] λέγοιμ' ἀν φρόνημα μὲν
[739] νηνέμου γαλάνας,
[740] ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
[741] μαλθακὸν ὄμμάτων βέλος,
[742] δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
[743] παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
[745] δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
[746] δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
[747] συμένα Πριαμίδαισιν,
[748] πομπῇ Διὸς ξενίου,
[749] νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

Antistrophe 3

- [750] [Χορός]: παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
[751] τέτυκται, μέγαν τελε||σθέντα
[752] φωτὸς ὅλβον
[753] τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
[755] ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
[756] βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
[757] δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ||μί·
[758] τὸ δυσεβὲς γὰρ ἔργον
[759] μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
[760] σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.
[761] οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων
[762] καλλίπαις πότμος αἰεί.

Strophe 4

- [763] [Χορός]: φιλεῖ δὲ τίκτειν "Υβρις
[764] μὲν παλαιὰ νεά||ζουσαν
[765] ἐν κακοῖς βροτῶν
[766] ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύρ||ιον
[767] μόλη φάος τόκου,
[768] δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμ||ον,
[769] ἀνίερον Θράσος, μελαί||νας
[770] μελάθροισιν Ἀτας,
[771] εἰδομένας τοκεῦσιν.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
[773] δυσκάπνοις δώμασιν,
[775] τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
[776] τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν
[777] πίνῳ χερῷν παλιντρόποις
[778] ὅμμασι λιποῦσ', ὅσια προσέμολ||ε,
[779] δύναμιν οὐ σέβουσα πλού||του
[780] παράσημον αἴνῳ·
[781] πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

Episode

Anapäste

- [782] [Χορός]: ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
[783] Άτρέως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται·
[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
[794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
[795] δστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
[796] οὐκ ἔστι λαθεῖν δόμματα φωτός,
[797] τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
[798] ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
[799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
[800] Ἐλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
[801] κάρτ' ἀπομούσως ἡσθα γεγραμμένος,
[802] οὐδ' εὗ πραπίδων οἴακα νέμων
[803] θράσος ἐκ θυσιῶν
[804] ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
[805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
[806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[807] εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
[808] γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
[809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
[810] [Ἄγαμέμνων]: πρῶτον μὲν Ἀργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
[811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἔμοὶ μεταιτίους
[812] νόστου δικαίων θ' ὃν ἐπραξάμην πόλιν
[813] Πριάμου· δίκας γάρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ¹
[814] κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
[815] ἐς αἷματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
[816] ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίω κύτει
[817] ἐλπὶς προσήιει χειρὸς οὐ πληρουμένω.
[818] καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
[819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
[820] σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
[821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
[822] τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
[823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
[824] πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
[825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
[826] πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
[827] ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὡμηστὴς λέων
[828] ἄδην ἔλειξεν αἴματος τυραννικοῦ.
[829] θεοῖς μὲν ἔξετεινα φροίμιον τόδε·

[830] τὰ δ' ἔς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
[831] καὶ φημὶ ταύτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
[832] παύροις γάρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
[833] φίλον τὸν εὔτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
[834] δύσφρων γάρ ίὸς καρδίαν προσήμενος
[835] ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
[836] [Ἄγαμεμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται
[837] [Ἄγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραῖον ὅλβον εἰσορῶν στένει.
[838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γάρ ἔξεπίσταμαι
[839] ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
[840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἔμοι.
[841] μόνος δ' Ὁδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
[842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἔμοὶ σειραφόρος·
[843] εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.
[844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
[845] κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
[846] βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
[847] ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
[848] ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
[849] ἥτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
[850] πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
[851] νῦν δ' ἔς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
[852] ἐλθῶν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
[853] οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἡγαγον πάλιν.
[854] νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.
[855] [Κλυταιμήστρα]: ἄνδρες πολῖται, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[856] οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
[857] λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
[858] τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
[859] μαθοῦσ', ἔμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
[860] τοσόνδ' ὅσον περ οὔτος ἦν ὑπ' Ἰλίω.
[861] τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
[862] ἥσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
[863] πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
[864] καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
[865] κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
[866] καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
[867] ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἴκον ὠχετεύετο
[868] φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.
[869] εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
[870] τρισώματός τὰν Γηρυῶν ὁ δεύτερος
[871] πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γάρ οὐ λέγω,
[872] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἔξηγχει λαβεῖν,
[873] ἅπαξ ἐκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
[874] τοιῶνδ' ἔκατι κληδόνων παλιγκότων
[875] πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
[876] ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημένης.
[877] ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
[878] ἔμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
[879] ὡς χρῆν, Ὁρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
[880] τρέφει γάρ αὐτὸν εὔμενὴς δορύξενος
[881] Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα

[882] έμοι προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
[883] κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
[884] βουλὴν καταρρίψειν, ὥστε σύγγονον
[885] βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
[886] τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
[887] ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
[888] πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδέ' ἔνι σταγῶν.
[889] ἐν ὁψικοίτοις δ' ὅμμασιν βλάβας ἔχω
[890] τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
[891] ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
[892] λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἔξηγειρόμην
[893] ρίπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη
[894] ὄρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
[895] νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενὶ¹
[896] λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
[897] σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἡμάρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
[901] ὀδοιπόρω διψῶντι πηγαῖον ρέος·
[902] τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.
[903] τοιοῖσδε τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὸν κακὰ
[905] ἡνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὕναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
[908] διμωάι, τί μέλλεθ', αἵς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὑπνῷ νικωμένη
[913] θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

[914] [Ἀγαμέμνων]: Λίδας γένεθλον, δωμάτων ἔμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἴπας εἰκότως ἔμῇ·
[916] μακρὰν γὰρ ἔξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τάλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἔμοι,
[921] μηδ' εἶμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν.
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θυητὸν ὄντα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἔμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἔμέ.
[926] χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὄλβίσαι δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλη.
[930] εὶ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἔγω.

[931] [Κλυταιμήστρα]: Καὶ μὴν τόδ' εἰπε μὴ παρὰ γνώμην ἔμοι.
[932] [Ἀγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἔμέ.
[933] [Κλυταιμήστρα]: ηὕξω θεοῖς δείσας ἀν ὥδ' ἔρδειν τάδε.

- [934] [Αγαμέμνων]: εἴπερ τις, εἰδώς γ' εῦ τόδ' ἔξείπον τέλος.
- [935] [Κλυταιμήστρα]: τί δ' ἀν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εὶ τάδ' ἥνυσεν;
- [936] [Αγαμέμνων]: ἐν ποικίλοις ἀν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
- [937] [Κλυταιμήστρα]: μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
- [938] [Αγαμέμνων]: φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
- [939] [Κλυταιμήστρα]: δό δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
- [940] [Αγαμέμνων]: οὕτοι γυναικός ἐστιν ἴμείρειν μάχης.
- [941] [Κλυταιμήστρα]: τοῖς δ' ὄλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
- [942] [Αγαμέμνων]: ἢ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίεις;
- [943] [Κλυταιμήστρα]: πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκῶν ἐμοί.
- [944] [Αγαμέμνων]: ἀλλ' εὶ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
- [945] λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
- [946] καὶ τοῖσδε μ' ἔμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
- [947] μή τις πρόσωθεν ὅμματος βάλοι φθόνος.
- [948] πολλὴ γὰρ αἰδῶς δωματοφθορεῖν ποσὶν
- [949] φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
- [950] τούτων μὲν οὔτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
- [951] τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
- [952] θεὸς πρόσωθεν εύμενῶς προσδέρκεται.
- [953] ἐκῶν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
- [954] αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἔξαίρετον
- [955] ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
- [956] ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
- [957] εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
- [958] [Κλυταιμήστρα]: ἐστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
- [959] τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἵσάργυρον
- [960] κηκīδα παγκαίνιστον, είμάτων βαφάς.
- [961] οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὸν θεοῖς ἄλις
- [962] ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
- [963] πολλῶν πατησμὸν δ' είμάτων ἀν ηύξαμην,
- [964] δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
- [965] ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
- [966] ῥίζης γὰρ οὕσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
- [967] σκιὰν ὑπερτείνασσα σειρίου κυνός.
- [968] καὶ σοῦ μολόντος δωματῆτιν ἐστίαν,
- [969] θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
- [970] ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὅμφακος πικρᾶς
- [971] οἶνον, τότ' ἱδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
- [972] ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
- [973] Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
- [974] μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἀν μέλλης τελεῖν.

Chor

Strophe 1

- [975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἔμπέδως
- [976] δεῖμα προστατήριον
- [977] καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
- [978] μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
- [980] ούδ' ἀποπτύσαι δίκαν
- [981] δυσκρίτων ὀνειράτων

- [982] θάρσος εύπειθὲς ὥζει
 [983] φρενὸς φίλον θρόνον;
 [984] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
 [985] ψαμμί' ἀκτᾶς παρήμησεν,
 [986] εὔθ' ὑπὲ Ίλιον
 [987] ὥρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

- [988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὁμμάτων
 [989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὕν·
 [990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῷδεῖ
 [991] Θρῆνον Ἔρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
 [992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
 [993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
 [995] σπλάγχνα δ' οὕτοι ματάζει
 [996] πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
 [997] τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
 [998] εὔχομαι δ' ἔξ ἐμᾶς
 [999] ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
 [1000] ἔς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

- [1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιείας
 [1002] ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
 [1003] γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
 [1005] καὶ πότμος εὐθυπορῶν
 [1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
 [1007] ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
 [1008] καὶ πρὸ μὲν τι χρημάτων
 [1009] κτησίων ὅκνος βαλῶν
 [1010] σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
 [1011] οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
 [1012] πημονᾶς γέμων ἄγαν,
 [1013] οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
 [1014] πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής
 [1015] τε καὶ ἔξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
 [1016] νῆστιν ὥλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

- [1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γάν πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον
 [1020] πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἀν
 [1021] πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
 [1022] οὐδὲ τὸν ὄρθοδαῆ
 [1023] τῶν φθιμένων ἀνάγειν
 [1024] Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ;
 [1025] εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
 [1026] μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
 [1027] εἴργε μὴ πλέον φέρειν,
 [1028] προφθάσασα καρδία
 [1029] γλῶσσαν ἀν τάδ' ἔξέχει.

- [1030] νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 [1031] θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένη||α
 [1032] ποτὲ καίριον ἔκτολυπεύσειν
 [1033] ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

- [1035] [Κλυταιμήστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
 [1036] ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
 [1037] κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
 [1038] δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
 [1039] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
 [1040] καὶ παῖδα γάρ τοι φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
 [1041] πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
 [1042] εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 [1043] ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
 [1044] οἱ δ' οὐποτ' ἐλπίσαντες ἡμησαν καλῶς,
 [1045] ὡμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 [1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἴά περ νομίζεται.
 [1047] [Χορός]: σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῇ λόγον.
 [1048] ἐντός δ' ἀν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 [1049] πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἵσως.
 [1050] [Κλυταιμήστρα]: ἀλλ' εἴπερ ἔστι μὴ χελιδόνος δίκην
 [1051] ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 [1052] ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγω.
 [1053] [Χορός]: ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων λέγει.
 [1054] πιθοῦ λιπούσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
 [1055] [Κλυταιμήστρα]: οὔτοι θυραία τῆδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
 [1056] τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἔστιας μεσομφάλου
 [1057] ἔστηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
 [1058] ὡς οὐποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
 [1059] σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
 [1060] εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
 [1061] σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνω χερί.
 [1062] [Χορός]: ἐρμηνέως ἔσικεν ἡ ξένη τοροῦ
 [1063] δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
 [1064] [Κλυταιμήστρα]: ἦ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 [1065] ἥτις λιπούσα μὲν πόλιν νεαίρετον
 [1066] ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 [1067] πρὶν αἵματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.
 [1068] οὐ μὴν πλέω ρίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
 [1069] [Χορός]: ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
 [1070] ἵθ', ὡς τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὅχον,
 [1071] εἴκουσ' ἀνάγκη τῆσδε καίνισον ζυγόν.

Chor

Strophe 1

- [1072] [Κασάνδρα]: ὁτοτοιοὶ πόποι δᾶ.
 [1073] Ωπολλον Ωπολλον.
 [1074] [Χορός]: τί ταῦτ' ἀνωτότυχας ἀμφὶ Λοξίου;

[1075] οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Antistrophe 1

[1076] [Κασάνδρα]: ὁτοτοτοῦ πόποι δᾶ.

[1077] Ωπολλον Ωπολλον.

[1078] [Χορός]: ἡ δ' αὕτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ

[1079] οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γύοις παραστατεῖν.

Strophe 2

[1080] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον

[1081] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

[1082] ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

[1083] [Χορός]: χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

[1084] μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

Antistrophe 2

[1085] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον

[1086] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

[1087] ἢ ποτ' ἡγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,

[1089] ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

Strophe 3

[1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα

[1091] αὐτόφονα κακὰ καρατόμα,

[1092] ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.

[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην

[1094] εἶναι, ματεύει δ' ὅν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

[1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·

[1096] κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,

[1097] ὅπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι

[1099] ἦμεν· προφήτας δ' οὕτινας ματεύομεν.

Strophe 4

[1100] [Κασάνδρα]: ἵω πόποι, τί ποτε μήδεται;

[1101] τί τόδε νέον ἄχος μέγα

[1102] μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν

[1103] ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'

[1104] ἐκὰς ἀποστατεῖ.

[1105] [Χορός]: τούτων ἄιδρίς εἴμι τῶν μαντευμάτων.

[1106] ἔκεινα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

- [1107] [Κασάνδρα]: ίώ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108] τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
[1109] λουτροῖσι φαιδρύνασα— πῶς φράσω τέλος;
[1110] τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
[1111] χερὸς ὄρέγματα.
[1112] [Χορός]: οὕπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[1113] ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

- [1114] [Κασάνδρα]: ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
[1115] ἢ δίκτυόν τί γ' Ἀιδου;
[1116] ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
[1117] φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118] κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
[1120] ἐπορθιάζειν; οὕ με φαιδρύνει λόγος.
[1121] ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς
[1122] σταγών, ἄτε καιρία πτώσιμος
[1123] ξυνανύτει βίου δύντος αύγαῖς·
[1124] ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Antistrophe 5

- [1125] [Κασάνδρα]: ἄ ἄ, ίδοὺ ίδού· ἅπεχε τῇς βοὸς
[1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
[1127] μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
[1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
[1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
[1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἀν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
[1131] εἶναι, κακῷ δέ τω προσεικάζω τάδε.
[1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
[1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
[1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιψδὸν
[1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

- [1136] [Κασάνδρα]: ίώ ίώ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
[1137] τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
[1138] ποῖ δή με δεύρο τὴν τάλαιναν ἥγαγες;
[1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
[1140] [Χορός]: φρενομανής τις εἴ θεοφόρητος, ἀμφὶ^λ
[1141] δ' αὐτᾶς θροεῖς
[1142] νόμον ἄνομον, οἴά τις ξουθὰ
[1143] ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσίν
[1144] Ἱτυν Ἱτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
[1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

- [1146] [Κασάνδρα]: ίώ ίώ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
[1147] περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
[1148] θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
[1149] ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
[1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
[1151] ματαίους δύας,
[1152] τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾶ
[1153] μελοτυπεῖς ὅμοι τ' ὁρθίοις ἐν νόμοις;
[1154] πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
[1155] κακορρήμονας;

Strophe 7

- [1156] [Κασάνδρα]: ίώ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
[1157] ίώ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
[1158] τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀιόνας τάλαιν'
[1159] ἡνυτόμαν τροφαῖς·
[1160] νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
[1161] ὅχθας ἔοικα θεσπιωδήσειν τάχα.
[1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
[1163] νεόγονος ἀν ἀίων μάθοι.
[1164] πέπληγματ δ' ὑπαὶ δάκει φοινίω
[1165] δυσαλγεῖ τύχα μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
[1166] θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Antistrophe 7

- [1167] [Κασάνδρα]: ίώ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.
[1168] ίώ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
[1169] πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
[1170] οὐδὲν ἐπήρκεσαν
[1171] τὸ μὴ πόλιν μὲν ὕσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
[1172] ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.
[1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
[1174] καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη||σι
[1175] δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
[1176] μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
[1177] τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

- [1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
[1179] ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
[1180] λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
[1181] πνέων ἐσάξειν, ὕστε κύματος δίκην
[1182] κλύζειν πρὸς αύγὰς τοῦδε πήματος πολὺ¹
[1183] μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
[1184] καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἔχνος κακῶν
[1185] φίνηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
[1186] τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὕποτ' ἐκλείπει χορὸς
[1187] ξύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὗ λέγει.

[1188] καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
[1189] βρότειον αἴμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
[1190] δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
[1191] ὑμνοῦσι δ' ὅμνον δώμασιν προσήμεναι
[1192] πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
[1193] εύνάς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
[1194] ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς;
[1195] ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
[1196] ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
[1197] λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
[1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἀν δρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
[1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
[1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
[1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὕσπερ εἰ παρεστάτεις.
[1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
[1203] προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
[1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεός περὶ ἴμερω πεπληγμένος;
[1205] ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
[1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
[1207] [Χορός]: ἢ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἥλθετον νόμῳ;
[1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
[1209] [Χορός]: ἡδη τέχναισιν ἐνθέοις ἥρημένη;
[1210] [Κασάνδρα]: ἡδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
[1211] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἄνατος ἥσθα Λοξίου κότω;
[1212] [Κασάνδρα]: ἐπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἥμπλακον.
[1213] [Χορός]: ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
[1214] [Κασάνδρα]: ίοὺ ίού, ὡ ὡ κακά.
[1215] ὑπ' αὖ με δεινὸς ὁρθομαντείας πόνος
[1216] στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις δυσφροιμίοις.
[1217] ὄρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
[1218] νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
[1219] παῖδες θανόντες ὕσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
[1220] χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
[1221] σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
[1222] πρέπουσ' ἔχοντες, ὡν πατὴρ ἐγεύσατο.
[1223] ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ
[1224] λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
[1225] οἰκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
[1226] ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
[1227] νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
[1228] οὐκ οἶδεν οἶα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
[1229] λείξασα κάκτείνασα φαιδρὸν οὓς, δίκην
[1230] Ἀτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
[1231] τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
[1232] ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
[1233] τύχοιμ' ἀν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
[1234] οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
[1235] θύουσαν Ἀΐδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἀρη
[1236] φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
[1237] ἡ παντότολμος, ὕσπερ ἐν μάχης τροπῆ,
[1238] δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμω σωτηρίᾳ.
[1239] καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;

- [1240] τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
[1241] ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἔρεῖς.
[1242] [Χορός]: τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
[1243] ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
[1244] κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἔξηκασμένα.
[1245] τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
[1246] [Κασάνδρα]: Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
[1247] [Χορός]: εὔφημον, ὡς τάλαινα, κοίμησον στόμα.
[1248] [Κασάνδρα]: ἀλλ' οὕτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγω.
[1249] [Χορός]: οὕκ, εἴπερ ἔσται γ· ἀλλὰ μὴ γένοιτο πως.
[1250] [Κασάνδρα]: σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
[1251] [Χορός]: τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
[1252] [Κασάνδρα]: Ἡ κάρτα τᾶρ' ἀν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν
[1253] [Χορός]: τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
[1254] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
[1255] [Χορός]: καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.
[1256] [Κασάνδρα]: παπαῖ, οἶον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
[1257] ὅτοι, Λύκει' Ἀπολλον, οὖ ἐγὼ ἐγώ.
[1258] αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
[1259] λύκω, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
[1260] κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
[1261] τεύχουσα κάμοος μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
[1262] ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
[1263] ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
[1264] τί δῆτ' ἔμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
[1265] καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφη;
[1266] σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
[1267] ἵτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὡδ' ἀμείβομαι.
[1268] ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
[1269] ίδοὺ δ' Ἀπόλλων αὔτὸς ἐκδύων ἐμὲ
[1270] χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
[1271] κάν τοισδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
[1272] φίλων ὑπ' ἔχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην—
[1273] καλουμένη δὲ φοιτάς ὡς ἀγύρτρια
[1274] πτωχὸς τάλαινα λιμοθυῆς ἡνεσχόμην—
[1275] καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
[1276] ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
[1277] βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
[1278] θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
[1279] οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
[1280] ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
[1281] μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
[1282] φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
[1283] κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
[1284] ὄμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
[1285] ἀξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
[1286] τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὡδ' ἀναστένω;
[1287] ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
[1288] πράξασαν ὡς ἐπραξεν, οὖ δ' εἴλον πόλιν
[1289] οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
[1290] ιοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
[1291] Ἀιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·

- [1292] έπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 [1293] ώς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εύθνησίμων
 [1294] ἀπορρυέντων, ὅμμα συμβάλω τόδε.
 [1295] [Χορός]: ὡς πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ^ν
 γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
 [1297] μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
 [1298] βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὔτόλμως πατεῖς;
 [1299] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὕ, ξένοι, χρόνον πλέω.
 [1300] [Χορός]: οὐ δ' ὑστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
 [1301] [Κασάνδρα]: ἥκει τόδ' ἥμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.
 [1302] [Χορός]: ἀλλ' ἵσθι τλήμων οὗσ' ἀπ' εὔτόλμου φρενός.
 [1303] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εύδαιμόνων.
 [1304] [Χορός]: ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
 [1305] [Κασάνδρα]: ίώ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
 [1306] [Χορός]: τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέψει φόβος;
 [1307] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
 [1308] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
 [1309] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἰματοσταγῆ,
 [1310] [Χορός]: καί πῶς; τόδ' ὅζει θυμάτων ἔφεστίων.
 [1311] [Κασάνδρα]: ὅμοιος ἀτμὸς ὕσπειρ ἐκ τάφου πρέπει,
 [1312] [Χορός]: οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
 [1313] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι κάν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
 [1314] Ἄγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
 [1315] ίώ ξένοι,
 [1316] οὕτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὅρνις φόβῳ
 [1317] ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
 [1318] ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνη,
 [1319] ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 [1320] ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
 [1321] [Χορός]: ὡς τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
 [1322] [Κασάνδρα]: ἀπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥήσιν οὐ θρῆνον θέλω
 [1323] ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
 [1324] πρὸς ὑστατὸν φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
 [1325] έχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
 [1326] δούλης θανούσης, εύμαροῦς χειρώματος.
 [1327] ίώ βρότεια πράγματ'· εὔτυχοῦντα μὲν
 [1328] σκιά τις ἀν τρέψειν· εἴ δὲ δυστυχῆ,
 [1329] βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὕλεσεν γραφῆν.
 [1330] καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Anapäste

- [1331] [Χορός]: τὸ μὲν εῦ πράσσειν ἀκόρεστον ἔψυ
 [1332] πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
 [1333] οὕτις ἀπειπὼν εἵργει μελάθρων,
 [1334] μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.
 [1335] καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 [1336] μάκαρες Πριάμου·
 [1337] θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ίκάνει.
 [1338] νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείσῃ
 [1339] καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων
 [1340] ποινὰς θανάτων ἐπικράνη,

- [1341] τίς ἀν ἔξεύξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
[1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
[1343] [Ἀγαμέμνων]: ὕμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
[1344] [Χορός]: σίγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως ούτασμένος;
[1345] [Ἀγαμέμνων]: ὕμοι μάλ' αὐθις, δευτέραν πεπληγμένος.
[1346] [Χορός]: τούργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
[1347] ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
[1348] —έγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
[1349] πρὸς δῆμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
[1350] —έμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
[1351] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
[1352] —κάγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὧν
[1353] ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμῇ. —
[1354] —όρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
[1355] τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. —
[1356] —χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
[1357] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
[1358] —οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχῶν λέγω.
[1359] τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. —
[1360] —κάγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
[1361] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
[1362] —ῆ καὶ βίον τείνοντες ὕδ' ὑπεξίομεν
[1363] δόμων καταισχυντῆροι τοῖσδ' ἡγουμένοις; —
[1364] —ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
[1365] πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
[1366] —ῆ γὰρ τεκμηρίοισιν ἔξ οἰμώγμάτων
[1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος; —
[1368] —σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
[1369] τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
[1370] —ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
[1371] τρανῶς Ἀτρεύδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
[1372] [Κλυταιμήστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
[1373] τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
[1374] πῶς γάρ τις ἔχθροῖς ἔχθρὰ πορσύνων, φίλοις
[1375] δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἀν
[1376] φράξειεν, ὑψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
[1377] ἐμοὶ δ' ἄγων ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
[1378] νείκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
[1379] ἐστηκα δ' ἔνθ' ἐπαισ' ἐπ' ἔξειργασμένοις.
[1380] οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
[1381] ὡς μήτε φεύγειν μῆτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
[1382] ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὕσπερ ἰχθύων,
[1383] περιστιχίω, πλοῦτον εἴματος κακόν.
[1384] παίω δέ νιν δίς· κάν δυοῖν οἰμώγμάτοιν
[1385] μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
[1386] τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
[1387] Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
[1388] οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμάίνει πεσῶν·
[1389] κάκφυσιῶν ὁξεῖαν αἴματος σφαγὴν
[1390] βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
[1391] χαίρουσαν ούδεν ἥσσον ἢ διοσδότῳ
[1392] γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.

- [1393] ώς ὥδ' ἔχόντων, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
 [1394] χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
 [1395] εὶ δ' ἦν πρεπόντων ὕστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
 [1396] τῷδ' ἀν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
 [1397] τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
 [1398] πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
 [1399] [Χορός]: θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ώς θρασύστομος,
 [1400] ἡτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
 [1401] [Κλυταιμήστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ώς ἀφράσμονος·
 [1402] ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 [1403] λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
 [1404] δόμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 [1405] πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
 [1406] ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὥδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

- [1407] [Χορός]: τί κακόν, ὡς γύναι,
 [1407b] χθονοτρεφὲς ἔδανὸν ἢ ποτὸν
 [1408] πασαμένα ρυτᾶς ἔξ ἀλὸς ὄρόμενον
 [1409] τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
 [1410] ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔστη
 [1411] μῖσος ὅβριμον ἀστοῖς.
 [1412] [Κλυταιμήστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ¹
 [1413] καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
 [1414] οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
 [1415] δος οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βιτοῦ μόρον,
 [1416] μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
 [1417] ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ²
 [1418] ὡδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
 [1419] οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
 [1420] μιασμάτων ἄποιν'; ἐπίκοος δ' ἐμῶν
 [1421] ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι
 [1422] τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ώς παρεσκευασμένης
 [1423] ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
 [1424] ἀρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
 [1425] γνώσῃ διδαχθεὶς ὄψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

- [1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἰ,
 [1426b] περίφρονα δ' ἔλακες. ὡσπερ οὖν
 [1427] φονολιβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται,
 [1428] λίπος ἐπ' ὁμμάτων αἵματος εῦ πρέπει·
 [1429] ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
 [1430] τύμμα τύμματι τεῖσαι.

Episode

- [1431] [Κλυταιμήστρα]: Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἔμῶν θέμιν·
[1432] μὰ τὴν τέλειον τῆς ἔμῆς παιδὸς Δίκην,
[1433] Ἀτηνὸς Ἐρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
[1434] οὕ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἔμπατεῖ,
[1435] ἔως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἔστιας ἔμῆς
[1436] Αἴγισθος, ώς τὸ πρόσθεν εὗ φρονῶν ἔμοι.
[1437] οὗτος γάρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
[1438] κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
[1439] Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
[1440] ἡ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
[1441] καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
[1442] πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
[1443] ἴσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
[1444] ὁ μὲν γάρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
[1445] τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνον
[1446] κεῖται, φιλήτωρ τοῦδε· ἔμοι δ' ἐπήγαγεν
[1447] εὔνης παροψώνημα τῆς ἔμῆς χλιδῆς.

Chor

Strophe 1

- [1448] [Χορός]: φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
[1449] μηδὲ δεμνιοτήρης,
[1450] μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
[1451] Μοῖρ' ἀτέλευτον ὑπονον, δαμέντος
[1452] φύλακος εὔμενεστάτου καὶ
[1453] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαι·
[1454] πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Nachgesang 1

- [1455] [Χορός]: ίὼ ίὼ παράνους Ἐλένα
[1456] μία τὰς πολλάς, τάς πάνυ πολλὰς
[1457] ψυχὰς ὀλέσσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
[1458] νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω
[1460] δι' αἷμ' ἄνιπτον. ἦ τις ἦν τότ' ἐν δόμοις
[1461] ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

Anapäste

- [1462] [Κλυταιμήστρα]: μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
[1463] τοῖσδε βαρυνθείς·
[1464] μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψης,
[1465] ώς ἀνδρολέτειρ', ώς μία πολλῶν
[1466] ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσσασ'
[1467] ἀξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.

Antistrophe 1

[1468] [Χορός]: δαῖμον, δς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυή||οισι

[1469] Τανταλίδαισιν,

[1470] κράτος τ' ἴσόψυχον ἐκ γυναικῶν

[1471] καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.

[1472] ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι

[1473] κόρακος ἔχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως

[1474] ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται --

Anapäste

[1475] [Κλυταιμήστρα]: νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην,

[1476] τὸν τριπάχυντον

[1477] δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.

[1478] ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αίματολοιχὸς

[1479] νείρα τρέφεται, πρὶν καταλήξαι

[1480] τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

Strophe 2

[1481] [Χορός]: ᾗ μέγαν οἰκονόμον

[1482] δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,

[1483] φεῦ φεῦ, κακὸν αἴνον ἀτη||ρᾶς

[1484] τύχας ἀκορέστου·

[1485] ἵη ἵη, διαὶ Διὸς

[1486] παναιτίου πανεργέτα·

[1487] τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;

[1488] τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἔστιν;

ephymn. 2

[1489] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,

[1490] πῶς σε δακρύσω;

[1491] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;

[1492] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'

[1493] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

[1494] ὕμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον

[1495] δολίω μόρῳ δαμεὶς δάμαρτος

[1496] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Anapäste

[1497] [Κλυταιμήστρα]: αύχεῖς εἶναι τόδε τούργον ἐμόν;

[1498] μηδ' ἐπιλεχθῆς

[1499] Άγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.

[1500] φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ

[1501] τοῦδ' ὁ παλαὸς δριμὺς ἀλάστωρ

[1502] Άτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος

[1503] τόνδ' ἀπέτεισεν,

[1504] τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

- [1505] [Χορός]: ὡς μὲν ἀναίτιος εἴ
[1506] τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
[1507] πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ
[1508] γένοιτ' ἀν ἀλάστωρ.
[1509] βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
[1510] ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
[1511] μέλας Ἀρης, δποι δίκαν προβαίνων
[1512] πάχνα κουροβόρω παρέξει.

Nachgesang 2

- [1513] [Χορός]: ίώ ίώ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1514] πῶς σε δακρύσω;
[1515] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
[1516] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1517] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1518] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1519] δολίω μόρω δαμεὶς
[1520] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

- [1521] [Κλυταιμήστρα]: οὕτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
[1522] τῷδε γενέσθαι.
[1523] οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
[1524] οἴκοισιν ἔθηκ';
[1525] ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν.
[1526] τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενείαν,
[1527] ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
[1528] μηδὲν ἐν Ἀιδου μεγαλαυχείτω,
[1529] ξιφοδηλήτω,
[1529b] θανάτῳ τείσας ἄπερ ἥρξεν.

Strophe 3

- [1530] [Χορός]: ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς
[1531] εύπαλαμον μέριμναν
[1532] δπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
[1533] δέδοικα δ' ὅμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
[1534] τὸν αἰματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
[1535] δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
[1536] πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

- [1537] [Χορός]: ίώ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
[1538] πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
[1540] δροίτης κατέχοντα χάμευναν.
[1541] τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
[1542] ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'
[1543] ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκύσαι

- [1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
 [1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
 [1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἴνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
 [1548] σὺν δακρύοις ίάπτων
 [1549] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapäste

- [1551] [Κλυταιμήστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
 [1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
 [1553] κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
 [1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οῖκων,
 [1555] ἀλλ' Ἱφιγένειά νιν ἀσπασίως
 [1556] θυγάτηρ, ὡς χρή,
 [1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὥκυπορον
 [1558] πόρθμευμ' ἀχέων
 [1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

- [1560] [Χορός]: ὅνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὄνείδους.
 [1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῆναι.
 [1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
 [1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
 [1564] παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
 [1565] τίς ἀν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
 [1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Anapäste

- [1567] [Κλυταιμήστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
 [1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
 [1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
 [1570] δρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
 [1571] δύστλητά περ ὄνθ'. δὲ λοιπόν, ίόντ'
 [1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
 [1573] τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
 [1574] κτεάνων τε μέρος
 [1575a] βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
 [1575b] μανίας μελάθρων
 [1576] ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

- [1577] [Αἴγισθος]: ὢ φένγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
 [1578] φαίην ἀν ἥδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 [1579] θεοὺς ἀνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
 [1580] ἰδῶν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἐρινύων
 [1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
 [1582] χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 [1583] Άτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 [1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἔμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
 [1585] αύτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὃν κράτει,

[1586] ήνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
[1587] καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
[1588] τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὔρετ' ἀσφαλῆ,
[1589] τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἰμάξαι πέδον,
[1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
[1591] Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ¹
[1592] τῷ μῷ, κρεουργὸν ἥμαρ εὐθύμως ἄγειν
[1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
[1594] τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
[1595] ἔθρυπτ', ἄνωθεν
[1595a] [Αἴγισθος:] [[Zeile Lost]]
[1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
[1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβῶν
[1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾶς, γένει.
[1598] καπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
[1599] ὥμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἔρῶν,
[1600] μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
[1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶ,
[1602] οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
[1603] ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
[1604] κάγῳ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
[1605] τρίτον γὰρ ὅντα μ' ἐπὶ δυσαθλίᾳ πατρὶ¹
[1606] συνεξελαύνει τυτθὸν ὅντ' ἐν σπαργάνοις·
[1607] τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
[1608] καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὃν,
[1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
[1610] οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
[1611] ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
[1612] [Χορός]: Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
[1613] σὺ δ' ἀνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
[1614] μόνος δ' ἐποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
[1615] οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
[1616] δημορριφεῖς, σάφ' ἵσθι, λευσίμους ἀράς.
[1617] [Αἴγισθος]: σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρα προσήμενος
[1618] κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
[1619] γνώσῃ γέρων ὃν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
[1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
[1621] δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἴ τε νήστιδες
[1622] δύαι διδάσκειν ἔξοχώταται φρενῶν
[1623] ιατρομάντεις. οὐχ ὁρᾶς ὁρῶν τάδε;
[1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.
[1625] [Χορός]: γύναι, σὺ τοὺς ἱκοντας ἐκ μάχης μένων
[1626] οἰκουρὸς εύνην ἀνδρὸς αἰσχύνων ἄμα
[1627] ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
[1628] [Αἴγισθος]: καὶ ταῦτα τάπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
[1629] Ὄρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
[1630] ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
[1631] σὺ δ' ἔξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
[1632] ἀξη· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῆ.
[1633] [Χορός]: ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
[1634] δῆς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
[1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.

[1636] [Αἴγισθος]: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·

[1637] οὐδὲ δ' ὑποπτος ἔχθρὸς ἢ παλαιγενῆς.

[1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι

[1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα

[1640] ζεύξω βαρείαις οὕτι μοι σειραφόρον

[1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ

[1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.

[1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς

[1644] οὐκ αὐτὸς ἡνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ

[1645] χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων

[1646] ἔκτειν'; Ὁρέστης ἄρα που βλέπει φάος,

[1647] ὅπως κατελθῶν δεῦρο πρευμενεῖ τύχη

[1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

[1649] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα

[1650] εἴλα δή, φίλοι λοχίται, τοῦργον οὐχ ἐκὰς τόδε.

[1651] [Χορός]: εἴλα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὔτρεπιζέτω.

[1652] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ κάγῳ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

[1653] [Χορός]: δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.

[1654] [Κλυταιμήστρα]: μηδαμῶς, ὥς φίλτατ' ἄνδρων, ἀλλα δράσωμεν κακά.

[1655] ἀλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι πολλά, δύστηνον θέρος.

[1656] πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.

[1657] στείχετ' αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε

[1658] πρὶν παθεῖν εἵξαντες ὕρα· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.

[1659] εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τώνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,

[1660] δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.

[1661] ὥδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῦ μαθεῖν.

[1662] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ τούσδε ἔμοι ματαίαν γλῶσσαν ὥδ' ἀπανθίσαι

[1663] κάκβαλεῖν ἐπὶ τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,

[1664] σώφρονος γνώμης θ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.

[1665] [Χορός]: οὐκ ἀν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

[1666] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

[1667] [Χορός]: οὐκ, ἐὰν δαίμων, Ὁρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.

[1668] [Αἴγισθος]: οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

[1669] [Χορός]: πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.

[1670] [Αἴγισθος]: ἵσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

[1671] [Χορός]: κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὤστε θηλείας πέλας.

[1672] [Κλυταιμήστρα]: μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδε ὑλαγμάτων· ἐγὼ

[1673] καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.